

Kresťanská rodina zachráni svet!

biskup dr. Tihamér Tóth

10. júna 2020 ✝ Spoločnosť

V dnešnej dobe počujeme tisíce sloganov o reformovaní manželstva. Ak sa nad tým poriadne zamyslíme, pridáme k záveru, že táto reforma sa môže uskutočniť iba jedným spôsobom: musíme sa vrátiť k základom viery a zachovať nerozlučiteľnosť a čistotu manželstva, pretože v závislosti od toho bude ľudstvo žiť alebo zahynie!

Je jasné, že štát sa nemôže zaobísť bez rodiny, ale rovnako platí, že štát sám zo seba nemôže dať rodine morálne základy, ktoré by zaistili jej rozvoj.

Žiadna krajina na svete nemôže zostať ľahostajná voči rozvodom. Každý vie, aké katastrofické následky majú rozvody pre národ. Z tohto dôvodu si každý štát želá, aby manželstvá boli čo najtrvanlivejšie. Vidíme však, že toto úsilie štátu bez pomoci náboženstva je odsúdené na neúspech tak ako v starovekom Ríme za čias cisára Augusta.

Počas vlády Augusta boli rozvody veľmi v móde. S cieľom zachrániť ohrozené manželstvá vydal cisár dva prísne zákony: jeden v roku 4 po Kristovi, tzv. „Lex Julia“, druhý v roku 9, tzv. „Lex Poppaea“. Zároveň určil odmeny pre mnohohodetné rodiny, kým na druhej strane uvalil sankcie na tých, ktorí nechceli vstupovať do manželského zväzku a na bezdetné manželstvá.

Aký to malo účinok? Nijaký! Nič nepomohlo. Prečo? Prečítajme si, čo na to hovorí historik. Ten istý Augustus, ktorý vydal tieto tvrdé zákony, žil totiž sám v nelegálnom manželstve, a tak vydal výrečné svedectvo, že pri výchove svedomia občanov sú štátne zákony bezzubé.

Kvôli pohodliu jednotlivcov sa nemožno vzdať princípov

Teraz chápeme, aké významné dielo vykonal kresťanstvo, keď vyzdvihlo manželstvo na sviatosť. Prvým plodom kríža bolo vytvorenie ideálu kresťanského manželstva; je to historický fakt, vďaka ktorému kresťanstvo položilo základy kresťanskej kultúry na troskách starovekého sveta.

Každý, kto sa nad tým dôkladne zamyslí, musí uznať, že ľudstvo urobilo fatálnu chybu, keď sa postavilo proti Božej vôli a začalo sa rozvádzať. V dôsledku toho vznikla rana v ľudskom živote, oslabili sa sociálne cnosti, otriasli sa ich základy, Boží zákon bol pošliapaný vášňami, svojvôľou a rozmarmi.

Je pravda, že nerozlučnosť je spojená s ťažkosťami a obetami, ako je tomu v prípade každého iného princípu či zákona. Všeobecné dobro však stojí nad osobným záujmom a prospechom; pre pohodlie jednotlivcov sa nemožno vzdať zásad, ktoré slúžia verejnému dobru. Ak od týchto zásad odstúpime – ako to ľudstvo urobilo pri schválení rozvodu -, otvorí sa pod nami priepasť, z ktorej sa sami nikdy nedostaneme.

Nevidíme azda, ako zo dňa na deň pribúdajú zámienky pre rozvod? V minulosti bol rozvod požadovaný iba vo výnimočných prípadoch; fiktívnych dôvodov však postupne pribúdalo, až nakoniec ľudia chcú zrušiť samotné manželstvo. Je pochopiteľné, že človek k tomu dospel preto, lebo vychádzal z falošných

predpokladov. Ak sa nestaráme o naše oblečenie, rýchlo sa roztrhá.

zdroj: flickr

Cirkev dôsledne bráni manželstvo

Vieme dobre, že rodina je základom rozvoja národa! Vieme, že aj tie najkrajšie sociálne programy zostanú iba prázdnyimi frázami, ak v prvom rade nie sú zamerané na rodiny. Vieme, čo štát v dnešnej dobe najviac potrebuje: posilnenie rodinného života. Je to potrebnéjšie ako umenie, veda, technológia, poľnohospodárstvo, priemysel a obchod – pretože tieto vyrastajú a žijú z rodín. A naopak: úpadok rodiny prináša so sebou nepredvídateľné morálne straty; národ, ktorého rodiny sa rozpadajú, postupne odchádza zo svetovej scény.

Musíme s bolesťou konštatovať, že väčšina krajín do istej miery kapitulovala pred prúdmi, ktoré podkopávajú ideál manželstva, ale s o to väčšou radosťou ďakujeme Cirkvi, ktorá bola vždycky ostrážitá a aj dnes bráni čistotu Kristovho učenia o manželstve.

Koľkokrát jej kvôli tomu predpovedali smrť! „Cirkev zahynie, ak bude naďalej brániť svoje skostnatené formy, ak neustúpi a nebude benevolentnejšia voči modernému životu.“ Nie! Cirkev nemôže ustúpiť, ak by jej ústupčivosť priniesla zánik a smrť! Jej svätou povinnosťou je udržiavať vysoko ideu rodiny na mieste, kde ju Boh pôvodne umiestnil a Kristus pozdvihol na úroveň sviatosti.

Nevieme, aký osud čaká kultúru Západu a s ním aj Kristovu Cirkev, ale je isté, že osud Európy bude závisieť od toho, či sa v nej podarí vybudovať novú kresťanskú kultúru, pretože tá stará sa už rozsypala. Je tiež faktom, že novú kresťanskú kultúru možno vybudovať iba vtedy, keď bude stáť na základoch ideálneho kresťanského manželstva.

Na budovaní a posilňovaní mystického Kristovho Tela sa majú podieľať nielen kňazi, ale aj veriaci. ...*aby nebola v tele roztržka*, – píše sv. Pavol -, *ale aby sa údy rovnako starali jeden o druhý (1 Kor 12, 25)*. V Cirkvi nastane nová jar až vtedy, keď nielen biskupi a kňazi, ale všetci veriaci sa budú pričinovať o jej obnovu. Až potom bude Cirkev obnovená, posilnená a krajšia, keď sa kresťanskou stane rodina, manželstvo, rodičia a deti.

Svet sa ťacká ako opitý obor. Zdá sa, že vlny nemravnosti a bezbožnosti zaplavia zem, rovnako ako vody potopy za dní Noema. Keby sa to stalo, keby zahynulo všetko to krásne a veľké, čo ľudstvo za tisíce rokov dosiahlo, vtedy sa medzi stúpajúcimi vlnami bude pokojne plaviť druhá Noemova archa, katolícka Cirkev, chrániaca v sebe novú Noemovu rodinu – ktorá zachráni ľudstvo pred vyhladením čistým, silným a ideálnym rodinným životom! Nie obchodné konferencie, nie stroje, nie odbory, nie mierové zmluvy – ale otcovia a

matky zachráni svet: otcovia prácou, matky láskou; kresťanskí otcovia a matky!

zdroj: flickr

Zachráňte ideál svätosti manželstva

Ľudstvo so zdesením sleduje, že rodinný život stojí nad priepasťou, a že ohrozené sú všetky kultúrne hodnoty. Biológovia, politici a pedagógovia hľadajú riešenia. V ľudských sa mysliach križujú tisíce myšlienok a plánov. Rodinný život je však možné zachrániť iba návratom k dávny, opusteným Božím i prírodným zákonom – návratom k ideálu kresťanského manželstva. Najistejšou garanciou nového tisícročia pre našu krajinu (...) je zákon evanjelia: Zachráňte ideál posvätnosti manželstva a zachránili ste národ a štát.

Drahí bratia! Schodisko berlínskeho Neues Museum zdobia mohutné historické maľby Wilhelma von Kaulbacha. Jeden veľký obraz predstavuje zničenie Jeruzalema. Šokujúce scény zobrazujú skazu vyvoleného národa. Jeruzalemský chrám je v plameňoch; anjeli vykonávajúci výrok súdu Stvoriteľa nad mestom majú v rukách ohnivé meče. Na pravej strane vidno Tita, víťazného veliteľa stojaceho na čele rímskych légii, naľavo sú hrdí, zahanbení a bezmocní bývalí vodcovia židovského národa. Uprostred maľby v popredí je veľkňaz, ktorý sa chce preraziť dýkou, ale manželka a deti ho prosia, aby najprv zabil ich... Z tohto obrazu hovorí hrôza, zúfalstvo, beznádej a skaza.

Avšak nie celkom! Druhá polovica obrazu hovorí o čomsi inom. Vidíme na nej kresťanskú rodinu utekajúcu z umierajúceho mesta na muloch; na jednom sedí matka s dvoma deťmi pri jej prsiach, za nimi sedí ďalšie dieťa, na druhom samé deti. Pred nimi je chlapec spievajúci žalmy s očami upretými k nebu. Na konci ide otec, ktorý taktiež spieva žalmy. Nad nimi sa vznáša skupina anjelov: viera, nádej a láska, ktorí vo svojich rukách nedržia ohnivé meče, ale žiariacu monštranciu Najsvätejšej sviatosti.

Na tomto monumentálnom obraze, ktorý sa dokonale hodí na zakončenie dnešnej kázne, vidíme ešte jednu epizódu: z davu vystrašených Židov vybehli sotva oblečení traja chlapci, ktorí s prosebným gestom kľakajú na zem pred utekajúcu kresťanskú rodinu: „vezmite nás, nedajte nám zahynúť“! Jedno z kresťanských detí ich so srdečným úsmevom svojou rúčkou pozýva, aby šli s nimi...

Toto je naša nádej!

V srdečnom úsmeve tohto dieťaťa je naša nádej! Lebo kto necíti, čo pre nás tento obraz znamená? Kto nevidí, že nad nebom vzbúreného rodinného života sa už vznáša Boží hnev? Kto nepočuje, ako praskajú a padajú silné múry svätyne domáceho ohniska a pochovávajú pod troskami naše hodnoty: cnosti, šťastie, kultúru – všetko krásne a veľké, čo na zemi vytvoril človek?!

Z tohto nešťastia vedie von iba jedna cesta: katolícke rodiny musia opustiť otrávené močariská falošných sloganov a pokrivených morálnych pojmov, musia sa vrátiť k ideálu kresťanského manželstva a roznieť ho na celom svete.

Dnes nič tak nepotrebujeme ako kresťanské rodiny. Ak má svet uniknúť zničeniu, zachráni ho kresťanská rodina.

Rodina, ktorá vychováva čisté devy a šľachetných mládencov!

Ktorá rozsieva spokojnosť, poriadok a šťastie!

Ktorá je bunkou a základom opravdivého ľudského života!

Ktorá obnoví a posilní ľudstvo sužované hriechom!

Bože! Prosíme Ťa, bráň, posilňuj a požehnávaj naše kresťanské rodiny!

Amen.

Fragment kázni biskupa Tihaméra Tótha, citát z: biskup Tihamér Tóth, *Kresťanské manželstvo*, Varšava 2001, s. 43-47, str. 173-177.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/krestanska-rodina-zachrani-svet/>